

ببر بنگال که به آن ببر هندی هم می‌گویند که در هند، نپال، بوتان و بنگلادش زندگی می‌کند و فراوان ترین زیرگونه با جمعیتی کمتر از ۲۵۰۰ بزرگسال است. در سال ۲۰۱۱ جمعیت برآورد شده برای ببرها، ۱۵۲۰ تا ۱۹۰۹ در هند، ۴۴۰ در بنگلادش، ۱۵۵ در نپال و ۷۵ در بوتان است. این ببر در چمنزارهای آبرفتی، جنگل‌های گرمسیری، جنگل درختان کوتاه، جنگل‌های برگریز خشک و مرطوب و مناطق رویش کرنا زندگی می‌کند. طول سراسری ببر بنگال نر با در نظر گرفتن دم آن، ۲۷۰ تا ۳۱۰ سانتیمتر است درحالی که جنس ماده‌ی آن‌ها از ۲۴۰ تا ۲۶۵ سانتیمتر طول دارند. همچنین وزن جنس نر از ۱۸۰ تا ۲۶۰ کیلوگرم و وزن جنس ماده از ۱۰۰ تا ۱۸۵ کیلوگرم تغییر می‌کند. در شمال هند و نپال، ببرها معمولاً بزرگترند برای مثال وزن جنس نر، میانگین ۲۳۵ کیلوگرم و ماده ۱۴۱ کیلوگرم است. در ۱۹۷۲ پروژه‌ای در جهت نگهداری از ببرها و نگهداشتن منطقه‌هایی با اهمیت زیستی به عنوان میراث ملی آغاز شد اما تقاضای بالا برای قاچاق استخوان‌ها و برخی اندام‌های ببر وحشی برای استفاده در طب سنتی چینی دلیلی شد برای بیشتر شدن فشار شکار غیرقانونی ببر در شبه قاره‌ی هند. انجمن حفاظت از حیوانات وحشی هند اعلام کرده است که ۸۹۳ مورد شکار غیرقانونی ببر در بازه‌ی سال‌های ۱۹۹۴ تا ۲۰۰۹ در هند انجام شده است که تنها گوشه‌ای از شکار غیرقانونی واقعی و تجارت غیرقانونی است که در هند صورت می‌گیرد.

- ببر بنگال در پارک ملی رانتامبور

- **ببر هندوچین** که به آن ببر کربت (*Corbett*) هم می‌گویند در کامبوج، چین، لائوس، میانمار، تایلند و ویتنام پیدا می‌شود. این گونه‌ی ببر نسبت به ببر بنگال کوچکتر و تیره تر است. وزن نرهای آن‌ها میان ۱۵۰ تا ۱۹۵ کیلوگرم و ماده‌ها میان ۱۰۰ تا ۱۳۰ کیلوگرم است. جای زندگی آن‌ها بیشتر در جنگل‌های کوهستانی یا نواحی تپه‌ای است. بر پایه‌ی برآوردهای دولتی در مجموع حدود ۳۵۰ مورد از این زیرگونه در منطقه زندگی می‌کند که به شدت در خطر شکار غیرقانونی قرار دارند و یا به دلیل شکار بیش از اندازه‌ی زنجیره‌ی خوراک آن‌ها مانند گوزن و خوک‌های وحشی، به شدت در خطر کمبود شکار (غذا) اند. همچنین مشکلاتی مانند درون‌زایی و از دست رفتن زیستگاه از دیگر مشکلات ببرهای این منطقه است. نزدیک به سه-چهارم ببرهایی که در ویتنام کشته می‌شوند صرف ساخت داروهای چینی می‌شوند.

- **ببر مالایی** (جکسونی) این ببر که تا سال ۲۰۰۴ هنوز یک زیرگونه‌ی جداگانه برای خود در نظر گرفته نمی‌شد به طور ویژه در جنوب شبه‌جزیره‌ی مالایا یافت می‌شوند. این دسته بندی تازه پس از پژوهش‌های *et al/ Luo* از آزمایشگاه پژوهش‌های گوناگونی ژنتیکی، بخشی از انستیتو ملی سرطان ایالات متحده آمریکا اعلام شد. بر پایه‌ی اعلام رسمی شمار این جانور ۵۰۰ مورد است که به شدت در خطر شکار غیرقانونی است. ببر مالایی دومین زیرگونه

از نظر کوچکی اندام است که میانگین وزن نر آن ۱۲۰ کیلوگرم و میانگین وزن ماده آن ۱۰۰ کیلوگرم است. ببر مالایی یک نماد ملی در مالزی است و تصویر آن را می‌توان بر روی لباس نظامی یا آرم برخی موسسه‌ها مانند **Maybank**، بزرگترین موسسه مالی مالزی دید.

- **ببر سوماترای** تنها در جزیره‌ی اندونزیایی سوماترا پیدا می‌شود و یک گونه در معرض انقراض است.^[۲۵] این ببر کوچکترین ببر زنده‌ی جهان است که وزن نرهای آن ۱۰۰ تا ۱۴۰ کیلوگرم و وزن ماده‌های آن ۷۵ تا ۱۱۰ کیلوگرم است.^[۱] اندام کوچک آن‌ها به دلیل سازگار شدن با جنگل‌های انبوه جزیره‌ی سوماترا، جایی که زندگی می‌کنند، و اندام کوچک‌تر شکار آن‌ها است. جمعیت این ببر ۴۰۰ تا ۵۰۰ مورد برآورد شده که بیشتر در پارک‌های ملی دیده می‌شوند. بررسی‌های ژنتیکی وجود ژنی یکتا و ویژه در این ببر را نشان داده است که ممکن است منجر به گونه‌ی تازه‌ای از ببر شود، البته اگر منقرض نشود؛^[۲۶] از این رو حفاظت از ببرهای این منطقه اولویت بیشتری پیدا می‌کند. تخریب زیستگاه مشکل اصلی جمعیت ببرهای منطقه است که گاهی در پارک‌های حفاظت شده هم دیده می‌شود. در میان سال‌های ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۰ مرگ ۶۶ ببر گزارش شده است که تقریباً برابر با ۲۰٪ جمعیت آن‌ها است.
- **ببر سیبری** که به آن **ببر آمور** هم می‌گویند ساکن منطقه‌ی پیرامون رود آمور-یوسوری از سرزمین پریمورسکی و خاباروفسک در شرق دور سیبری است. این جانور در میان بزرگترین جانوران خشکی جای دارد که برای نرها طول سر و بدن میان ۳۰ تا ۳۳۰ سانتیمتر و برای ماده‌ها ۲۵۰ تا ۲۸۰ است که به این اندازه، طول دم بین ۶۰ تا ۱۱۰ سانتیمتر را هم باید افزود. وزن ببر نر بزرگسال آن ۳۰۰ تا ۳۶۰ کیلوگرم و وزن ماده‌ی بزرگسال ۱۲۰ تا ۱۹۰ کیلوگرم است.

پوشش بدن ببر سیبری بسیار ضخیم است و رنگ نمای بدن آن طلایی کم‌رنگ است و تعداد کمتری خط دارد. سنگین‌ترین ببر سیبری که تا کنون پیدا شده وزنی برابر با ۳۸۴ کیلوگرم داشته که البته در درستی آن تردید وجود دارد. در سال ۲۰۰۵ بین ۳۳۱ تا ۳۹۳ ببر بزرگسال و کمتر از بزرگسال در منطقه وجود داشت که جمعیت ببرهایی که تولید مثل می‌کردند ۲۵۰ مورد بود. این جمعیت برای یک دهه ثابت نگه داشته شده بود اما بررسی‌ها نشان داده که پس از سال ۲۰۰۵ شمار ببر روسی رو به کاهش است. در آغاز سده‌ی میلادی روابط تبارزایش این ببر مورد بازبینی قرار گرفت و شباهت‌های بسیاری میان ببر سیبری و ببر مازندران پیدا شد و معلوم شد که ببر سیبری نزدیک‌ترین خانواده به ببر مازندران است و جد بسیار نزدیکی دارند.

گونه‌های نابودشده

- **ببر بالی** تنها در محدوده‌ی جزیره‌ی اندونزیایی بالی زندگی می‌کرد و کوچک‌ترین زیرگونه بود. وزن نرهای آن ۹۰ تا ۱۰۰ کیلوگرم و وزن ماده‌ها ۶۵ تا ۸۰ کیلوگرم بود. ببرهای بالی آن قدر شکار شدند تا اینکه برای همیشه نابود شدند. آخرین ببر بالی که دیده شد، یک ببر ماده بود که احتمالاً در ۲۷ سپتامبر ۱۹۳۷ در سامبار کیما، در غرب بالی کشته شد. هیچ ببر بالی در قفس هم وجود ندارد. ببر همچنان نقش مهمی در هندوئیسم بالی بازی می‌کند.
- **ببر مازندران** که به آن **ببر توران** یا **ببر هیرکانی** هم می‌گویند در جنگل‌های پراکنده و یا نزدیک رودخانه‌ها در غرب و جنوب دریای خزر و احتمالاً آسیای مرکزی در تکه‌مکان سین‌کیانگ زندگی می‌کرده است. این ببر تا آغاز دهه‌ی ۱۹۷۰ نابود نشده بود. ببر آمو از دید ژنتیکی نزدیک‌ترین گونه‌ی زنده به ببر مازندران است.

- **ببر جاوه** در محدوده‌ی جزیره‌ی جاوه زندگی می‌کرده و تا میانه‌ی دهه‌ی ۱۹۷۰ همچنان وجود داشته است /ببر جاوه از ببر بالی بزرگتر بود، وزن نرهای آن میان ۱۰۰ تا ۱۴۰ کیلوگرم و وزن ماده‌ها ۷۵ تا ۱۱۵ کیلوگرم بود. پس از سال ۱۹۷۹ هیچ ببر جاوه‌ای در گستره‌ی کوه بتیری دیده نشد. بررسی‌هایی که در گستره‌ی پارک ملی کوه هالیمون سالاک انجام شد به نشانه‌های دقیقی از ادامه‌ی حیات ببرها در منطقه پیدا نکرد.

- گرد آورندگان : محمد حسین حسین پور و رضا تقوی و امیر علی اوصیا